

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО**

«ЗАТВЕРДЖЕНО»
рішенням вченої ради Львівського
національного медичного університету
імені Данила Галицького
від 30.10 2019 року, протокол № 10-ВР

ПОЛОЖЕННЯ

**про організацію освітньо-наукового процесу
здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії
у Львівському національному медичному університеті
імені Данила Галицького**

«ВВЕДЕНО В ДІЮ»

наказом ректора Львівського національного
медичного університету імені Данила
Галицького
від 30.10 2019 року, № 3796-з
академік НАМН України, професор

 Б.С. Зіменковський

Львів 2019

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Положення про організацію освітньо-наукового процесу здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії у Львівському національному медичному університеті імені Данила Галицького (далі – Положення) є основним нормативним документом, що регламентує систему організаційно-управлінських і дидактичних заходів, які спрямовані на реалізацію змісту освіти на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти.

1.2. Нормативно-правовою базою організації освітньо-наукового процесу здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії в Університеті є: Конституція України, Закон України «Про освіту», Закон України «Про вищу освіту», Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність», Постанова Кабінету Міністрів України від 23.03.2016 р. № 261 «Про затвердження порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах)», Постанова Кабінету Міністрів України від 23.11.2011 р. № 1341 «Про затвердження національної рамки кваліфікацій», інші нормативно-правові акти з питань освіти, Статут Університету, внутрішні інструкції, Положення, якими регулюється освітній процес в Університеті.

1.3. Університет вносить і постійно підтримує в актуальному стані інформацію в Єдиній державній електронній базі з питань освіти згідно з вимогами чинного законодавства.

1.4. Університет провадить освітню діяльність на третьому (освітньо-науковому) рівні у відповідності до отриманих ліцензій.

1.5. Навчальний процес в Університеті здійснюється українською та англійською мовами.

1.6. Фінансування освітнього процесу здійснюється за рахунок коштів державного бюджету на умовах державного замовлення на оплату послуг з підготовки фахівців, наукових і науково-педагогічних кадрів та за рахунок інших джерел, які не заборонені законодавством, з дотриманням принципів цільового та ефективного використання коштів, публічності й прозорості у прийнятті рішень.

1.7. Місія і візія Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького:

Місія: підготовка висококваліфікованих фахівців для системи охорони здоров'я, розвиток фундаментальної та прикладної науки, надання професійної медичної допомоги.

Візія: лідерство в медичній освіті, науковій діяльності, підготовці висококваліфікованих конкурентоспроможних фахівців-професіоналів в Україні та за її межами.

1.8. У даному Положенні наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:

Академічна відпустка – перерва у навчанні, право на яку здобувач вищої освіти отримує у зв'язку з обставинами, що унеможливають виконання навчального плану (за станом здоров'я, навчання чи стажування в освітніх і наукових установах, у тому числі іноземних державах тощо).

Академічна мобільність – можливість учасників освітнього процесу навчатися, викладати, стажуватися чи проводити наукову діяльність в іншому закладі вищої освіти (науковій установі) на території України чи поза її межами.

Акредитація освітньої програми – оцінювання освітньої програми та/або освітньої діяльності закладу вищої освіти за цією програмою на предмет відповідності стандарту вищої освіти; спроможності виконати вимоги стандарту та досягти заявлених у програмі результатів навчання.

Галузь знань – основна предметна галузь освіти і науки, що включає групу споріднених спеціальностей, за якими здійснюється професійна підготовка.

Європейська кредитна трансферно-накопичувальна система (ЄКТС) – система трансферу і накопичення кредитів, що використовується в Європейському просторі вищої освіти з метою надання, визнання й підтвердження кваліфікацій та освітніх компонентів, і сприяє академічній мобільності здобувачів вищої освіти. Система ґрунтується на визначенні навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених результатів навчання, та обліковується у кредитах ЄКТС.

ЄКТС забезпечує прозорість через такі засоби:

- кредити ЄКТС, які є числовим еквівалентом індексу трудомісткості, що призначається навчальному курсу, щоб окреслити обсяг навчального навантаження здобувачів вищої освіти, який необхідний для його повного опанування;
- інформаційний пакет, який дає письмову інформацію про Університет, його факультети, навчальні програми, організацію освітнього процесу, систему оцінювання тощо;
- перелік оцінок з предметів, який показує здобутки у навчанні загальнозрозумілим способом і може легко передаватися з одного навчального закладу до іншого.

Здобувачі вищої освіти – особи, які навчаються в Університеті на певному рівні вищої освіти з метою здобуття відповідного ступеня і кваліфікації.

Кваліфікація – офіційний результат оцінювання і визнання Університетом компетентностей (результатів навчання) здобувача вищої освіти відповідно до стандартів вищої освіти, що засвідчується відповідним документом.

Компетентність – динамічна комбінація знань, вмінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, яка визначає здатність особи успішно здійснювати професійну та подальшу навчальну діяльність і є результатом навчання на певному рівні вищої освіти.

Кредит Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі – кредит ЄКТС) – одиниця вимірювання обсягу навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених (очікуваних) результатів навчання. Обсяг одного кредиту ЄКТС становить 30 годин.

Ліцензування – процедура визнання спроможності Університету провадити освітню діяльність за певною спеціальністю на певному рівні вищої освіти відповідно до стандартів освітньої діяльності.

Освітня діяльність – діяльність Університету, що провадиться з метою забезпечення здобуття вищої, післядипломної освіти і задоволення інших освітніх потреб здобувачів вищої освіти та інших осіб.

Освітній процес за третім (освітньо-науковим) рівнем – організовують навчальні підрозділи Університету з урахуванням цього Положення на основі освітньо-наукових програм та навчальних планів. Аспіранти та здобувачі беруть активну участь у формуванні індивідуальних траєкторій навчання, індивідуальних навчальних планів аспірантів, у виборі навчальних дисциплін, в удосконаленні практичної підготовки та підвищенні ролі самостійної творчої роботи.

Організація освітнього процесу – цілеспрямована діяльність учасників освітнього процесу на етапах планування, реалізації та аналізу виконання освітньо-професійної програми підготовки фахівців і контролю якості знань.

Зміст освіти – це науково-обґрунтована система дидактично та методично оформленого навчального матеріалу для різних рівнів та ступенів вищої освіти в Університеті. Зміст освіти визначається освітньо-науковою програмою підготовки, структурно-логічною схемою підготовки, навчальними програмами дисциплін, іншими нормативними актами органів державного управління

освітою та Університету і відображається у відповідних підручниках, навчальних посібниках, методичних матеріалах, дидактичних засобах, а також при проведенні навчальних занять та інших видів навчальної, наукової та виховної діяльності. Зміст освіти складається з нормативної та вибіркової частин. Нормативна частина змісту освіти визначається відповідним державним стандартом освіти, вибіркова частина змісту освіти визначається Університетом.

Індивідуалізація навчання – надання можливості особі, яка навчається, самостійно обирати рівень вивчення наук (дисциплін) та їх перелік понад нормативні вимоги, передбачені освітньо-науковою програмою залежно від власних цілей, потреб і можливостей. Складовою індивідуалізації є така організація навчального процесу, за якої вибір способів, прийомів, темпу навчання враховує індивідуальні особливості здобувачів вищої освіти, рівень розвитку їх здібностей до навчання.

Освітньо-наукова програма – система освітніх компонентів на відповідному рівні вищої освіти в межах спеціальності, що визначає вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за цією програмою, перелік навчальних дисциплін і логічну послідовність їх вивчення, кількість кредитів ЄКТС, які необхідні для виконання цієї програми, а також очікувані результати навчання (компетентності), якими повинен оволодіти здобувач відповідного ступеня вищої освіти.

Результати навчання – сукупність знань, умінь, навичок, інших компетентностей, набутих особою у процесі навчання за певною освітньо-науковою програмою, які можна ідентифікувати, кількісно оцінити та виміряти.

Спеціалізація – складова спеціальності, що визначається вищим навчальним закладом та передбачає профільну спеціалізовану освітньо-наукову програму підготовки здобувачів вищої та післядипломної освіти.

Спеціальність – складова галузі знань, за якою здійснюється професійна підготовка.

Стажування – набуття особою досвіду виконання завдань та обов'язків певної професійної діяльності або галузі знань.

Структурно-логічна схема підготовки фахівців – логічна послідовність вивчення навчальних дисциплін з погодженням їх змісту за темами в часі, що є складовою стандарту вищої освіти.

Силабус – навчальна програма дисципліни, яка включає в себе опис навчальної дисципліни, мету та завдання, найменування тем занять, тривалість кожного заняття, завдання для самостійної роботи, час консультацій, вимоги викладача, критерії оцінки, список рекомендованої літератури.

Фундаменталізація навчання – суттєве підвищення якості освіти і рівня компетентності фахівців способом модернізації змісту освіти. Завданням фундаментальної університетської освіти є створення умов для формування сучасного наукового мислення, внутрішньої потреби у саморозвитку, самоосвіті впродовж життя людини. Обов'язковою передумовою фундаменталізації університетської освіти є створення нових навчальних курсів, якісно відмінних від традиційних за структурою і змістом, спрямованістю на узагальнені, універсальні знання, розвиток наукового мислення, підвищення фундаментальної компоненти діючих навчальних планів.

Якість вищої освіти – рівень здобутих особою знань, умінь, навичок, інших компетентностей, що відображає її компетентність відповідно до стандартів вищої освіти.

Якість освітньої діяльності – рівень організації освітнього процесу у закладі вищої освіти, що відповідає стандартам вищої освіти, забезпечує здобуття особами якісної вищої освіти та сприяє створенню нових знань.

2. НОРМАТИВНО-ПРАВОВА БАЗА ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬО-НАУКОВОГО ПРОЦЕСУ

2.1. Зміст освіти, як науково обґрунтовану систему дидактично та методично оформленого навчального матеріалу для третього (освітньо-наукового) рівня, визначають освітньо-наукові програми спеціальності, навчальні плани спеціальності, робочі програми та силабуси навчальних дисциплін.

2.2. Основними принципами освітньо-наукової діяльності Університету є:

- органічне поєднання освітньої і наукової діяльності для забезпечення випереджувального інноваційного розвитку освіти;
- забезпечення конкурентоспроможності Університету через гарантовану високу якість освітніх послуг;
- адекватність освітньо-наукових програм потребам особи та суспільства, кращим світовим зразкам, компетентнісна орієнтованість на ринок праці, мобільність здобувачів вищої освіти;
- демократизація системи навчання, її прозорість, обов'язковість громадського контролю;
- партнерство і соціальна відповідальність учасників освітньо-наукової діяльності.

2.3. Організація освітнього процесу Університету здійснюється з урахуванням інноваційних освітніх технологій, механізмів і процедур, які визначені МОН та МОЗ України, що відповідають принципам медичної і фармацевтичної освіти Європейського простору вищої освіти. Освітньо-науковий процес організовується з урахуванням наявного науково-педагогічного потенціалу, матеріальної і навчально-методичної бази Університету, з урахуванням можливостей сучасних інформаційних технологій навчання та орієнтується на формування освіченої, гармонійно розвиненої особистості, здатної до постійного оновлення наукових знань, академічної та професійної мобільності, швидкої адаптації до змін і розвитку в соціально-культурній сфері, у галузях медицини, фармації в умовах ринкової економіки.

2.4. Структурно-логічна схема підготовки здобувача, як наукове і методичне обґрунтування процесу реалізації освітньо-наукової програми, є основою для створення навчального та робочого навчального планів. Структурно-логічна схема подається у вигляді міждисциплінарних зав'язків за певною галуззю знань або спеціальністю і діє впродовж усього терміну реалізації відповідної освітньо-наукової програми підготовки.

2.5. Зміст освіти визначається освітньо-науковою програмою, структурно-логічною схемою підготовки, навчальними планами, робочими навчальними планами, індивідуальним планом аспіранта, програмами та силабусами навчальних дисциплін, нормативними документами органів державного управління вищою освітою та Університету і відображається у відповідних підручниках, навчальних посібниках, методичних матеріалах, дидактичних засобах, а також при проведенні навчальних занять та інших видів освітньої діяльності.

2.5.1. *Освітньо-наукова програма аспірантури* Університету включає чотири складових, що передбачають набуття аспірантом компетентностей відповідно до Національної рамки кваліфікацій:

- оволодіння загальнонауковими компетентностями, які спрямовані на формування системного наукового світогляду, професійної етики та загального культурного кругозору;
- набуття універсальних навичок дослідника, зокрема усної та письмової презентації результатів власного наукового дослідження, застосування сучасних інформаційних технологій у науковій діяльності, організації та проведення навчальних занять, управління науковими проєктами та/або складення пропозицій щодо фінансування наукових досліджень, реєстрації прав інтелектуальної власності;

- здобуття глибинних знань зі спеціальності, за якою аспірант проводить дослідження, зокрема, засвоєння основних концепцій, розуміння теоретичних і практичних проблем, історії розвитку та сучасного стану наукових знань за обраною спеціальністю, оволодіння термінологією з певного наукового напрямку;
- здобуття мовних компетентностей, достатніх для представлення та обговорення результатів своєї наукової роботи іноземною мовою (англійською або іншою відповідно до специфіки спеціальності) в усній та письмовій формах, а також для повного розуміння іншомовних наукових текстів з відповідної спеціальності.

2.5.2. Нормативна частина змісту навчання – це перелік обов’язкових навчальних дисциплін та видів практичної підготовки із зазначенням мінімального обсягу кредитів і годин, які відведені на їх засвоєння. Дотримання переліку дисциплін та обсягів кредитів і годин, що складають нормативну частину змісту освіти, є обов’язковим.

2.5.3. *Освітня складова освітньо-наукової програми* формується з обов’язкової та вибіркової частин. Обов’язкова частина освітньої складової ОНП містить перелік обов’язкових навчальних дисциплін та педагогічної практики. Вибіркова частина містить професійно орієнтовані дисципліни для певної спеціальності, перелік яких визначають особливості спеціальності, наукових шкіл, потреби ринку праці у фахівцях певної спеціальності та спеціалізації, вимоги стейкхолдерів тощо, та дисципліни за вибором аспірантів (здобувачів), які обираються з урахуванням напрямку дисертаційного дослідження аспіранта, його індивідуальних професійних та наукових потреб.

2.5.4. *Вибіркові навчальні дисципліни* встановлюються нормативними документами Університету відповідно до концепції підготовки фахівців з метою задоволення освітньо-наукових потреб здобувачів освіти, ефективного використання можливостей і традицій Університету, потреб замовників та стейкхолдерів, регіональних потреб тощо. Для ознайомлення аспірантів з вибілковими дисциплінами на офіційному сайті наукового відділу розміщений їх повний перелік. Вільний вибір навчальних дисциплін здійснює здобувач при формуванні власного індивідуального навчального плану, у межах, які передбачені відповідною освітньо-науковою програмою. За погодженням з науковим керівником аспіранти мають право вибирати навчальні дисципліни, що пропонуються для інших рівнів вищої освіти і які пов’язані з тематикою дисертаційного дослідження. Після ознайомлення на сайті наукового відділу з робочими програмами та іншими матеріалами дисциплін, які запропоновані, аспіранти на початку навчального року письмово визначаються зі своїм вибором

щодо вивчення конкретної дисципліни. На підставі заяв здобувачів науковий відділ Університету, за потреби, формує групи для вивчення вибірових дисциплін, що відображається у робочих планах і навчальному навантаженні відповідних кафедр. Інформація про вибрану дисципліну вноситься до індивідуального навчального плану.

2.5.5. Процедура здійснення вибору навчальних дисциплін аспірантом у межах, які передбачені відповідною освітньо-науковою програмою, силабусом та робочим навчальним планом в обсязі не менше 25 відсотків від загальної кількості кредитів ЄКТС для вивчення відповідної спеціальності та рівня вищої освіти, що встановлена рішенням вченої ради Університету та врегульована Положенням про вибірові дисципліни у Львівському національному медичному університеті імені Данила Галицького. Дисципліни за вибором визначаються особливостями регіональних потреб у фахівцях певної спеціальності та спеціалізації, певним досвідом підготовки фахівців в Університеті, особливостями наукових шкіл. Дисципліни вільного вибору здобувачів освіти орієнтовані на задоволення їх освітніх і культурних потреб, додаткову фундаментальну і спеціальну підготовку.

2.5.6. Визнання результатів навчання, які отримані у неформальній та інформальній освіті здобувачами вищої освіти ступеня доктора філософії у Львівському національному медичному університеті імені Данила Галицького, регулюється «Положенням про порядок визнання результатів навчання у неформальній та інформальній освіті». Визнання результатів навчання проводиться до початку викладання дисципліни, яка згідно з науково-освітньою програмою передбачає опанування освітнього компонента, що може бути частково чи повністю зарахований. Визнання результатів навчання у не- або інформальній освіті здобувачів поширюється на основні і вибірові навчальні дисципліни освітньо-наукової програми. Визнання результатів навчання у не- чи інформальній освіті дозволяється також для дисциплін, які викладаються у межах програм академічної мобільності Еразмус+, проєктів міжнародної мобільності на основі міжінституційних угод, грантів на навчання та практику. Результати обов'язкової частини навчальних планів усіх освітньо-наукових програм на третьому рівні вищої освіти з навчальної дисципліни «Іноземна мова» перезараховуються з підсумковою оцінкою 200 балів за наявності сертифіката відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти на рівні не нижче B2.

2.6. Керівництво освітньо-науковими програмами:

2.6.1. Загальне керівництво і контроль усіх аспектів реалізації освітньо-наукових програм на третьому освітньо-науковому рівні вищої освіти в

Університеті здійснюється гарантами освітньо-наукових програм та проректором з наукової роботи.

Гарант освітньої програми – науково-педагогічний або науковий працівник Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, який призначається наказом ректора для організації діяльності щодо розроблення, впровадження, реалізації, перегляду та моніторингу освітньо-наукової програми, а також для забезпечення і контролю якості підготовки здобувачів вищої освіти за відповідною освітньо-науковою програмою. Вимоги до гаранта освітньої програми:

- працює за основним місцем роботи в Університеті на посаді науково-педагогічного або наукового працівника
- має науковий ступінь та/або вчене звання за відповідною чи спорідненою до освітньої програми спеціальністю або належний досвід роботи у галузі
- не є гарантом іншої освітньої програми.

2.6.2. Склад проєктної групи, відповідальної за започаткування освітньої діяльності на третьому освітньо-науковому рівні вищої освіти за освітньо-науковими програмами відповідних спеціальностей, призначається наказом ректора Університету за поданням проректора з наукової роботи та завідувачів кафедр за профільною спеціальністю і відповідає кваліфікаційним вимогам, які визначені Ліцензійними вимогами. Керівником проєктної групи призначається один з її членів, який має науковий ступінь і стаж науково-педагогічної та/або наукової роботи не менш як десять років для освітньо-наукового ступеня доктора філософії. Керівник проєктної групи не може в поточному навчальному році одночасно керувати іншими проєктними групами, за винятком керівництва проєктними групами за різними рівнями вищої освіти в межах однієї спеціальності в Університеті.

Група забезпечення спеціальності – група педагогічних, науково-педагогічних та/або наукових працівників, для яких заклад вищої освіти є основним місцем роботи і які відповідають за виконання освітньо-наукових програм за спеціальністю на третьому освітньо-науковому рівні вищої освіти, особисто беруть участь в освітньому процесі і відповідають кваліфікаційним вимогам, які визначені Ліцензійними умовами.

2.6.3. На групи забезпечення, які відповідальні за підготовку здобувачів вищої освіти, покладається виконання таких основних завдань:

- формування та розробка освітньо-наукової програми, навчального плану, пояснювальної записки до навчального плану, напрямів наукових досліджень, визначення змісту блоку дисциплін вибіркової частини;

- аналіз якості забезпечення освітньо-наукової програми навчальною літературою та навчально-методичними матеріалами;
- контроль якості підготовки здобувачів вищої освіти за відповідною освітньо-науковою програмою в цілому;
- проведення експертної оцінки й уточнення тематики дисертаційних робіт, здійснення координації і контролю діяльності наукових керівників дисертаційних робіт;
- консультування науково-педагогічних працівників з питань виконання освітньо-наукової програми;
- консультування здобувачів щодо вибіркового навчальних дисциплін освітньо-наукової програми;
- контроль організації та проведення проміжних та підсумкових звітів аспірантів;
- спрямування і контроль організації самостійної роботи;
- сприяння популяризації та апробації результатів наукових досліджень здобувачів (участь у конференціях, підготовка та публікація наукових статей тощо) в Україні та за кордоном.

2.6.4. Члени груп забезпечення, які відповідальні за підготовку здобувачів вищої освіти, мають право:

- вносити пропозиції щодо оновлення змісту чинних освітньо-наукових програм з урахуванням інноваційних технологій, вітчизняних та світових досягнень у галузях освіти і науки;
- відвідувати усі види занять здобувачів згідно з навчальним планом відповідної освітньо-наукової програми;
- брати участь у засіданнях Вченої ради Університету та Вчених рад факультетів при розгляді відповідних питань;
- вносити пропозиції щодо заохочення аспірантів.

2.7. Обговорення та затвердження освітньо-наукових програм.

Моніторинг та періодичний перегляд ОНП проводиться з метою своєчасного реагування на глобальні виклики, зміни умов і обставин на ринку освітніх послуг, впровадження нових наукових, лікувальних та освітніх технологій. Критерії, за якими відбувається перегляд освітньо-наукової програми, формулюються як у результаті зворотного зв'язку з науково-педагогічними працівниками, аспірантами, роботодавцями, так і внаслідок прогнозування розвитку галузі і потреб ринку праці.

Перегляд ОНП та оновлення змісту її освітніх компонентів відбувається не частіше одного разу на рік, але не рідше, ніж раз на п'ять років. Гарант освітньо-наукової програми, факультетська та університетська ради з якості освіти здійснюють

моніторинг і періодичний перегляд освітньо-наукових програм та робочих програм навчальних дисциплін з метою забезпечення їх відповідності зазначеним цілям, сучасному стану наукових досягнень, потребам стейкхолдерів і суспільства. Пропозиції щодо оновлення освітньо-наукової програми аспіранти надають при проведенні анонімного анкетування, під час співбесід з науковими керівниками, шляхом участі в обговоренні на методичних нарадах кафедр, під час засідань Ради молодих учених та через своїх представників у вченій раді Університету. Оновлені програми, навчальні плани оприлюднюються на офіційному веб-сайті Університету для громадського обговорення впродовж одного місяця. Гарант освітньо-наукової програми у співпраці з проєктними групами та методичними комісіями, враховуючи рекомендації науково-педагогічних колективів кафедр, зауваження, відгуки та пропозиції стейкхолдерів, вносять зміни в освітньо-наукові програми, узгоджують їх з науковим відділом, вченою радою Університету. Ухвала вводиться в дію наказом ректора Університету. Оновлення освітньо-наукової програми регулюється «Положенням про освітньо-наукову програму у Львівському національному медичному університеті імені Данила Галицького».

2.8. Навчальний план. Університет на підставі освітньо-наукової програми за кожною спеціальністю розробляє навчальний план – основний нормативний документ, що визначає перелік та обсяг навчальних дисциплін у кредитах ЄКТС, послідовність вивчення дисциплін, форми проведення навчальних занять та їх обсяг, графік освітнього процесу, форми поточного і підсумкового контролю.

Для конкретизації планування навчального процесу на кожний навчальний рік складається робочий навчальний план, який затверджує ректор Університету. Навчальні плани складаються окремо для кожної спеціальності. Навчальний план визначає перелік та обсяг навчальних дисциплін у кредитах ЄКТС, послідовність вивчення дисциплін, форми проведення навчальних занять та їх обсяг, деталізований графік освітнього процесу, вид семестрового контролю.

Вчена рада Університету затверджує перелік нормативних дисциплін Університету, які в обов'язковому порядку включаються до навчальних планів підготовки фахівців вищої освіти доктора філософії.

Навчальний план структурований у кредитах ЄКТС. Навчальний план передбачає курси за вибором, які обираються аспірантами на принципах альтернативності та академічної відповідальності.

Загальне навчальне навантаження включає час на проведення лекцій, практичних та семінарських занять, консультацій, самостійної та індивідуальної роботи і контрольних заходів. Обсяг навчального часу, який відведений на самостійну роботу аспіранта, визначається навчальним планом (робочим навчальним планом) і повинен становити не менше 1/3 та не більше 2/3

загального обсягу навчального часу, що відведений для вивчення конкретної навчальної дисципліни.

Для конкретизації планування навчального процесу на кожний навчальний рік складається робочий навчальний план, який затверджує проректор з наукової роботи. Навчальні плани заочної форми навчання розробляються на основі навчальних планів денної форми навчання з урахуванням особливостей організації навчання за відповідною формою. За заочною формою навчання кількість годин аудиторних занять не перевищує 20% обсягу аудиторних занять за відповідним планом денної форми навчання.

2.9. Робочий навчальний план – нормативний документ Університету, який складається на поточний навчальний рік і конкретизує форми проведення навчальних занять та їх обсяг. Робочі навчальні плани ухвалюються вченою радою відповідного факультету та затверджуються проректором з наукової роботи не пізніше ніж за 3 місяці до початку навчального року. Робочі навчальні плани складаються окремо для кожної спеціальності та за кожною формою навчання.

2.10. Індивідуальний навчальний план аспіранта (здобувача) – це документ, за яким навчається аспірант (здобувач) упродовж усього терміну навчання. Формування індивідуального навчального плану аспіранта (здобувача) за певною спеціальністю передбачає можливість індивідуального вибору ним навчальних дисциплін у межах, які передбачені відповідною освітньо-науковою програмою та робочим навчальним планом (в обсязі, що становить не менш як 25% загальної кількості кредитів ЄКТС). При цьому аспіранти (здобувачі) мають право вибирати навчальні дисципліни, що пропонуються для інших рівнів вищої освіти і які пов'язані з тематикою дисертаційного дослідження. Вибіркові навчальні дисципліни аспіранти (здобувачі) можуть обирати з другого семестру. Аспіранти мають право на зарахування кредитів ЄКТС (45 кредитів ЄКТС – обсяг обов'язкових компонент та 15 кредитів – курс за вибором), які аспірантом отримано при вивченні навчальних дисциплін в інших Університетах країни та за кордоном (за наявності відповідного сертифікату світового зразка).

2.11. Робоча навчальна програма з навчальної дисципліни – розробляється на основі нормативно-методичних документів Університету і містить виклад конкретного змісту дисципліни, послідовність, обсяги й організаційні форми її вивчення, визначає форми і засоби поточного та підсумкового контролю якості знань аспірантів. Робоча навчальна програма з дисципліни розробляється відповідно до Положення про робочу навчальну

програму з дисципліни та методичні рекомендації щодо її розробки. Навчальна програма дисципліни визначає:

- цілі вивчення дисципліни у вигляді типових задач діяльності та її місце у системі підготовки фахівця;
- завдання дисципліни у вигляді системи вмінь і знань;
- інформаційний зміст та структурно-логічну схему вивчення;
- перелік усіх робіт та індивідуальних завдань, які аспірант зобов'язаний виконати, та розподіл балів;
- відомості про рекомендовані підручники, навчальні посібники, інше методичне забезпечення;
- критерії оцінювання успішності та результатів навчання і засоби діагностики. У навчальній програмі дисципліни наводиться перелік усіх робіт (завдань). Ця інформація доводиться до відома аспірантів на початку семестру. Навчальні програми дисциплін розробляються кафедрами згідно з вимогами відповідних освітньо-наукових програм підготовки фахівців.

З метою забезпечення цілісності навчального матеріалу, професійної спрямованості змісту навчання і врахування міждисциплінарних зв'язків навчальні програми розглядаються профільною методичною комісією. Після ухвалення навчальної програми профільною методичною комісією її затверджує проректор з наукової роботи. Навчальні програми з дисциплін, педагогічної практики мають бути доступними на веб-сторінці кафедри.

3. ПОРЯДОК І ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬО-НАУКОВОГО ПРОЦЕСУ

3.1. Навчання в аспірантурі Університету здійснюється за такими формами:

- очна (денна, вечірня);
- заочна.

3.2. Очна (денна) – основна форма здобуття вищої освіти ступеня доктора філософії з відривом від виробництва.

3.3. Очна (вечірня) – форма здобуття вищої освіти ступеня доктора філософії без відриву від виробництва, передбачає відпрацювання відповідної кількості аудиторних годин, переважно у вільний від основної роботи час.

3.4. Заочна (дуальна) – форма здобуття вищої освіти ступеня доктора філософії без відриву від виробництва, що передбачає дві екзаменаційні сесії, тривалість яких регламентована Законом України «Про відпустки». Організація освітньо-наукового процесу в міжсесійний період регламентується індивідуальними можливостями та здатністю здобувача вищої освіти самостійно опрацьовувати індивідуальний навчальний план. На здобувачів вищої освіти, які навчаються за заочною формою, поширюються правила та обов'язки, що визначені чинним законодавством та Правилами внутрішнього розпорядку Університету. Обсяги загального запланованого часу на вивчення кожної з дисциплін за очною і заочною формами навчання є однаковими.

Екзаменаційна сесія для заочної форми навчання – це частина навчального року, протягом якої здійснюються всі форми навчального процесу, що передбачені навчальним планом (лекції, практичні та семінарські заняття, заліки та екзамени).

Відповідно до Кодексу законів про працю № 322-VIII (322а-08) від 10.12.1971 р. працівникам, які успішно навчаються без відриву від виробництва у закладах вищої освіти за заочною формою навчання, надаються додаткові оплачувані відпустки. На сесію здобувачі вищої освіти ступеня доктора філософії заочної форми навчання прибувають згідно з графіком навчального процесу, попередньо отримавши довідку-виклик встановленого зразка. Довідка-виклик є підставою для надання додаткової оплачуваної відпустки.

Міжсесійний період для заочної форми навчання – це частина навчального року, протягом якої здійснюється робота здобувача над засвоєнням навчального матеріалу як самостійно, так і під керівництвом наукового керівника. Основною формою роботи здобувача над засвоєнням навчального матеріалу є виконання самостійної роботи та індивідуальних завдань.

3.5. Форми організації освітньо-наукового процесу в Університеті:

- аудиторне заняття
- консультація
- самостійна робота
- контрольні заходи
- науковий семінар
- педагогічна практика

Основними видами аудиторних занять в Університеті є: лекція, практичне, лабораторне, семінарське та консультація. В Університеті можуть бути встановлені й інші форми освітньо-наукового процесу і види навчальних занять. Відвідування аудиторних навчальних занять (лекцій, практичних, семінарських) аспірантами є обов'язковим. У разі відсутності на занятті аспірант повинен його відпрацювати у вільний від занять час. Кафедра зобов'язана не пізніше ніж за 2 місяці до початку навчального року подати до наукового відділу робочу програму з дисципліни, комплект індивідуальних завдань (якщо вони заплановані) та контрольні завдання для проведення підсумкового контролю з дисципліни.

3.5.1. *Лекція* – це основна форма проведення навчального заняття, що є логічно вивершеним, науково обґрунтованим і систематизованим викладом певного наукового чи науково-методичного питання, ілюстрованим за необхідності засобами наочності та демонстрацією клінічних випадків, результатів досліджень тощо. Як правило лекція є елементом курсу лекцій, який охоплює основний теоретичний матеріал окремої навчальної дисципліни. Лекція покликана формувати в аспірантів основи знань з певної наукової галузі, а також визначати напрям, основний зміст і характер усіх інших видів навчальних занять і самостійної роботи аспірантів з відповідної дисципліни. Лекція повинна охоплювати нові досягнення у галузі медицини та фармації, у фаховій і навчальній літературі, висвітлювати динаміку змін та актуальні проблемні питання. У процесі викладення лекційного матеріалу можуть використовуватися результати науково-дослідної роботи кафедри, лектора і викладачів кафедри. Лекція повинна мати проблемний характер. Лекції читають особи з вченими ступенями, вченими званнями. Лектори – професори і доценти Університету, а також провідні науковці або спеціалісти, запрошені для читання лекцій. Лектор має проводити лекції з використанням інтерактивних методів і прийомів навчання. Проблемні лекції передбачають виклад нової інформації через проблемність питання, завдання чи ситуації. Лекції проводяться у відповідно обладнаних приміщеннях – аудиторіях, де є можливості для забезпечення мультимедійної презентації лекційного матеріалу. Тривалість лекції становить дві академічні години (90 хвилин).

3.5.2. *Практичне заняття* – це організаційна форма навчального заняття, на якому викладач детально розглядає зі здобувачами освіти окремі теоретичні положення науки (дисципліни), формує вміння та навички їх практичного застосування шляхом виконання практичних завдань. Перелік тем практичних занять визначається навчальним планом та програмою дисципліни. Календарний план проведення практичних занять складається кафедрою на кожний семестр і затверджується завідувачем кафедри. Для проведення практичних занять кафедра створює методичні розробки для викладачів і методичні вказівки для аспірантів з підготовки і роботи на практичному занятті, що містять алгоритми виконання практичної роботи (можуть розроблятися й інші методичні документи). Практичне заняття включає проведення попереднього контролю знань, умінь і навичок, постановку загальної проблеми викладачем та її обговорення, розв'язування завдань з їх обговоренням, розв'язування контрольних завдань, їх перевірку, оволодіння відповідними практичними навичками та їх оцінювання. Виконання практичної роботи оцінюється викладачем. Оцінка за кожну практичну роботу виставляється в журналі обліку їх виконання та враховується при виставленні підсумкової оцінки з відповідної навчальної дисципліни.

3.5.3. *Семінарське заняття* – це форма навчального заняття, при якій викладач організовує дискусію навколо попередньо визначених тем або проблемних питань, до яких здобувачі освіти готують тези виступів і презентації на підставі індивідуальних завдань. Перелік тем семінарських занять визначається робочою програмою навчальної дисципліни. Оцінки за кожне семінарське заняття вносяться у відповідний академічний журнал і враховуються при виставленні підсумкової оцінки з даної навчальної дисципліни.

3.5.5. *Самостійна робота* – основний спосіб оволодіння навчальним матеріалом у час, вільний від обов'язкових занять. Самостійна робота для засвоєння навчального матеріалу з конкретної дисципліни може виконуватися у бібліотеці Університету, навчальних кабінетах, у центрах практичної підготовки, в комп'ютерних класах, а також у домашніх умовах. Зміст самостійної роботи здобувача освіти визначається робочою програмою навчальної дисципліни, методичними матеріалами, завданнями викладача. Самостійна робота забезпечується системою навчально-методичних засобів, які передбачені для вивчення конкретної навчальної дисципліни. Методичні матеріали для самостійної роботи повинні передбачати можливість проведення самоконтролю здобувачем освіти. Для самостійної роботи також рекомендується відповідна наукова та фахова монографічна і періодична література. Навчальний матеріал навчальної дисципліни, який передбачений робочим навчальним планом для засвоєння здобувачем освіти в процесі самостійної роботи, виноситься на

підсумковий контроль поряд з навчальним матеріалом, що опрацьовувався при проведенні навчальних занять.

3.5.6. *Консультація* – вид навчального заняття, на якому аспірант отримує відповіді від викладача на конкретні запитання або пояснення певних теоретичних положень чи аспектів їх практичного застосування. Консультація може бути індивідуальною або проводитися для групи здобувачів освіти, залежно від того, чи викладач консулює їх з питань, яка пов'язана з виконанням індивідуальних завдань чи з теоретичних питань навчальної дисципліни.

3.5.7. *Педагогічна практика* є частиною навчального плану підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та видом практичної діяльності здобувачів із здійснення навчально-виховного процесу у вищій школі, включаючи викладання спеціальних дисциплін, організацію навчальної діяльності аспірантів, науково-методичну роботу, здобуття вмінь і навиків практичної викладацької діяльності. Педагогічна практика аспірантів визначається Положенням про педагогічну практику аспірантів у Львівському національному медичному університеті імені Данила Галицького.

3.6. Контрольні заходи визначають відповідність рівня набутих знань, умінь і навичок здобувача вищої освіти ступеня доктора філософії вимогам нормативних документів у сфері вищої освіти і забезпечують своєчасне коригування освітньо-наукового процесу.

3.6.1. Контрольні заходи включають поточний контроль, підсумковий контроль та атестацію здобувачів вищої освіти.

3.6.2. *Поточний контроль* здійснюється під час проведення практичних та семінарських занять і має на меті перевірку рівня підготовленості аспіранта до виконання конкретної роботи. Поточний контроль здійснюється на основі комплексного оцінювання діяльності аспіранта, що включає контроль вхідного рівня знань, якість виконання практичної роботи, рівень теоретичної підготовки та результати вихідного контролю рівня знань. Форми проведення поточного контролю визначаються кафедрою і відображаються у робочій програмі відповідної навчальної дисципліни.

3.6.2.1. Форми оцінювання поточної навчальної діяльності мають бути стандартизованими і включати контроль теоретичної та практичної підготовки.

3.6.2.2. Результати поточного контролю (поточна успішність) є основною інформацією для визначення оцінки при проведенні заліку і враховуються при визначенні підсумкової екзаменаційної оцінки з певної дисципліни.

3.6.2.3. Оцінювання поточної успішності аспірантів здійснюється на кожному практичному (семінарському) занятті за 4-бальною шкалою і заноситься в журнал обліку академічної успішності.

3.6.2.4. Схема нарахування та розподіл балів, які отримують аспіранти. Нархування балів для аспірантів здійснюється за 200-бальною системою з наступним переводом середнього балу до загального балу оцінювання знання аспіранта. Оцінка “Відмінно” виставляється за роботу, в якій аспірант має глибокі, змістовні та конкретні знання з дисципліни, що вивчалась. Оцінка “Добре” виставляється за роботу, в якій аспірант показує достатньо змістовні знання з тих питань, що відображають основні розділи навчальної програми. Оцінка “Задовільно” виставляється за роботу, в якій аспірант має неповні знання, які здебільшого обмежуються простим переліком складників, ознак, рис, без найменших подробиць. Аспірант повинен володіти обов’язковим мінімумом знань щодо теоретичних та практичних знань з дисципліни, що вивчалась. Оцінка “Незадовільно” виставляється за роботу, в якій аспірант не володіє обов’язковим мінімумом знань з дисципліни.

Результати оцінювання вносять у відомість обліку успішності, індивідуальний навчальний план та залікову книжку аспіранта.

4. АТЕСТАЦІЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ

4.1. Аспірант працює за індивідуальним планом роботи. Не менше ніж два рази на рік він звітує про його виконання на засіданні кафедри і щорічно атестується науковим керівником та атестаційною комісією. За результатами атестації відповідним наказом ректора Університету аспірант переводиться на наступний рік навчання або відраховується з аспірантури.

4.2. Підсумкова атестація є обов’язковою формою звітності здобувачів ступеня доктора філософії (очної та заочної форми навчання) і проводиться щорічно наприкінці навчального року.

4.3. Звітні матеріали аспірантів:

- атестаційний листок (додаток 1)
- звіт про виконання індивідуального плану роботи (додаток 2)
- витяг із протоколу засідання кафедри

надаються до відділу аспірантури та докторантури не пізніше 7 днів до закінчення поточного року навчання в аспірантурі.

4.4. Строки атестації аспірантів можуть бути перенесені наказом ректора при тривалій хворобі (більше 1 місяця) у випадку надання відповідного медичного висновку (не пізніше двох тижнів після дати його видачі).

4.4. Заключна атестація здійснюється у формі публічного захисту наукових досягнень у формі дисертації у разовій спеціалізованій вченій раді. До захисту дисертації допускаються здобувачі, які успішно та у повному обсязі виконали індивідуальний план за освітньою (в кредитах ЄКТС) та науковою складовими освітньо-наукової програми.

4.5. Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 22 Охорона здоров'я є оригінальною, самостійно виконаною кваліфікаційною науковою працею на правах рукопису, яка містить нові науково обґрунтовані положення і результати особисто проведеного дослідження під керівництвом наукового керівника (керівників), що вирішує актуальне завдання в галузі медицини і має істотне теоретичне та практичне значення.

4.6. Захист дисертаційного дослідження є завершальним етапом підготовки здобувача вищої освіти ступеня доктора філософії, що засвідчує набуття ним теоретичних знань, умінь, навичок та інших компетентностей, які достатні для успішного самостійного виконання власного наукового дослідження, продукування нових ідей та розв'язання комплексних проблем у галузі професійної і дослідницько-інноваційної діяльності. Дисертація готується державною українською мовою. Її зміст, основні положення і результати формулюються чітко, вичерпно та послідовно.

4.7. У дисертації обов'язково зазначається конкретний особистий внесок здобувача, який несе відповідальність за всі викладені в тексті дисертації відомості, висновки і положення. У разі використання матеріалів, наукових результатів, ідей та публікацій інших авторів у дисертації обов'язково вказуються посилання на публікації цих авторів. В Університеті проводиться експертиза щодо наявності чи відсутності у дисертації текстових запозичень, використання ідей чи наукових результатів інших авторів без посилання на літературне джерело.

4.8. Зміст дисертації разом з відгуками опонентів оприлюднюються на офіційному веб-сайті Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького або іншого закладу вищої освіти чи наукової установи, де заплановано публічний захист дисертації у спеціалізованій вченій раді.

4.9. Здобувачі, які не виконали індивідуальний план роботи без поважних причин, підлягають відрахуванню на підставі висновків атестації наукового керівника та кафедри.

4.10. Здобувачі вищої освіти за третім освітньо-науковим рівнем вищої освіти мають право на дострокове виконання навчального плану за індивідуальним графіком. Індивідуальний графік навчання аспіранта – це документ, який встановлює часові особливості реалізування індивідуального навчального плану аспіранта загалом або його частини впродовж певного семестру. Умови та порядок проходження індивідуального графіку регламентовано у Положенні про критерії, правила і процедуру оцінювання результатів навчальної діяльності аспірантів у Львівському національному медичному університеті імені Данила Галицького.

5. ПОРЯДОК ЛІКВІДАЦІЇ АКАДЕМІЧНОЇ ЗАБОРГОВАНOSTІ

5.1. Академічна заборгованість з певної навчальної дисципліни виникає у разі одержання аспірантом незадовільного балу за результатами підсумкового контролю. Аспіранти, які не виконали індивідуальний навчальний план за підсумками навчального року, вважаються такими, що мають академічну заборгованість.

5.2. Для аспірантів, які пропустили аудиторні навчальні заняття дозволяється, з дозволу завідувача аспірантурою, відпрацьовувати академічну заборгованість до певного визначеного терміну в межах терміну вивчення дисципліни.

5.3. Аспірантам, які одержали під час підсумкового контролю не більше двох незадовільних оцінок дозволяється ліквідувати академічну заборгованість до початку циклу з наступної дисципліни. Аспіранти, які одержали під час підсумкового контролю більше двох незадовільних оцінок відраховуються з аспірантури. Повторне складання екзамену дозволяється не більше двох разів з кожної дисципліни – перший раз екзаменатору, якого призначає завідувач кафедри, другий – комісії, яку створює науковий відділ.

5.4. Результати індивідуального складання (перескладання) підсумкового контролю заносяться у заліково-екзаменаційний листок.

6. ВІДРАХУВАННЯ, ПОНОВЛЕННЯ, ПЕРЕВЕДЕННЯ ТА НАДАННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ВІДПУСТКИ

6.1. Підставами для відрахування здобувача вищої освіти ступеня доктора філософії є:

- порушення строків виконання індивідуального навчального плану без поважних причин, які передбачені законодавством;
- власне бажання;

- переведення до іншого закладу вищої освіти;
- порушення умов договору (контракту), який укладений між Університетом та особою, що навчається, або фізичною (юридичною) особою, яка оплачує навчання;
- порушення вимог Статуту або Правил внутрішнього розпорядку Університету;
- інші випадки, передбачені законодавством.

6.2. Ректор відраховує з Університету здобувачів вищої освіти за погодженням з науковим керівником та науковим відділом.

6.3. Здобувач вищої освіти доктора філософії має право на перерву у навчанні у зв'язку з обставинами, які унеможливають виконання освітньо-наукової програми (за станом здоров'я, сімейними обставинами тощо), рішення щодо надання в такому випадку академічної відпустки приймає вчена рада факультету.

6.4. Презарахування дисциплін (кредитів, результатів навчання) після стажування в рамках академічної мобільності відбувається у порядку, встановленому Постановою Кабінету Міністрів України від 12.08.2015 р. № 579 та Вченими радами факультетів.

7. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

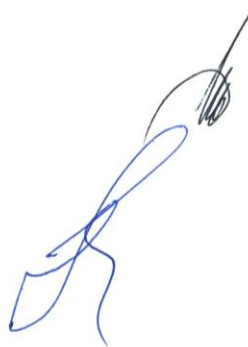
7.1. Положення набирає чинності з моменту його затвердження.

7.2. Усі зміни та доповнення або нова редакція Положення розглядаються та затверджуються на засіданні Вченої ради та вводяться в дію наказом ректора Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького.

7.3. При затвердженні нової редакції Положення, попереднє втрачає чинність.

Проректор з наукової роботи
д-р мед. наук, професор

Юрисконсульт

А.Й. Наконечний

М.Г. Мінаєв

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Данила Галицького

А Т Е С Т А Ц І Я

Аспірант, здобувач _____

(прізвище, ім'я, по батькові)

рік навчання _____

Кафедра _____

(назва кафедри)

Освітній рівень: третій (освітньо-науковий) рівень вищої освіти
 Кваліфікація: доктор філософії
 Галузь знань: 22 Охорона здоров'я

Спеціальність: _____
 Спеціалізація: _____

Науковий керівник _____

 (прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь і вчене звання)

Форма навчання _____

Термін навчання _____

Тема наукової праці (дисертації):

затверджена Вченою радою _____ факультету

ЛНМУ імені Данила Галицького «___» _____ 20__ р.
 протокол № _____

1. Виконання навчального плану: (звіт за поточний рік навчання – заповнювати лише відповідний рік навчання)

Навчальний план 1-го року підготовки аспіранта

№ з/п	Назва дисципліни	Термін проведення занять	Вид контролю
Універсальні навички дослідника»			
1.			
2.			
3.			
Загальнонаукові компетентності			
1.			
2.			

Навчальний план 2-го року підготовки аспіранта

№ з/п	Назва дисципліни	Термін проведення занять	Вид контролю
Універсальні навички дослідника			
1.			
2.			
3.			
Загальнонаукові компетентності			
1.			
2.			
Мовні компетентності			
1.			
Глибинні знання зі спеціальностей у галузі знань 22 Охорона здоров'я			
1.			
2.			

Навчальний план 3-го року підготовки аспіранта

№ з/п	Назва дисципліни	Термін проведення занять	Вид контролю
Універсальні навички дослідника			
1.			
2.			
3.			
Глибинні знання зі спеціальностей у галузі знань 22 Охорона здоров'я			
1.			
2.			
Загальнонаукові компетентності			
1.			
Курс за вибором			
1.			

2. Педагогічна практика аспіранта:

3. Участь у роботі конференцій, семінарів тощо:

- іноземних
- вітчизняних

4. Кількість публікацій за темою дисертації (з посиланнями DOI, електронними лінками, перелік наукових публікацій подавати згідно з Ванкуверським стилем)

- надрукованих статей
 - наукових статей у Scopus / Web of science
 - наукових статей у фахових журналах
 - наукових статей в інших іноземних та вітчизняних виданнях

- тез доповідей на конференціях
 - іноземних
 - вітчизняних
- позитивних рішень про видачу патенту
- патентів на винаходи
- патентів на корисну модель
- авторських свідоцтв на твір
- інше

5. Робота над дисертацією:

- опрацьовано літературних джерел – кирилицею та латиницею
- методики, які налагоджені для виконання дисертаційної роботи
- лабораторії, віварій, клініки, установи, тощо де виконуються фрагменти дисертації
- об'єм набраного клінічного/експериментального матеріалу
- виконані та написані розділи дисертації
- загальний об'єм виконання дисертаційної роботи

Заключення кафедри: _____

Завідувач кафедри

 (прізвище, підпис)

Науковий керівник

 (прізвище, підпис)

Заклучення Вченої ради факультету: _____

Декан факультету (Голова комісії)

 (прізвище, підпис)

« _____ » _____ 20__ р.

ЗВІТ про проведену роботу аспіранта

Аспірант _____
(прізвище, ім'я, по батькові)

рік навчання _____

Кафедра _____
(назва кафедри)

Назва дисертаційної роботи _____

Науковий
керівник _____

(за звітний період аспірант вказує публікації, участь у конференціях, проходження освітньої складової, роботу над дисертацією)

Аспірант _____
(прізвище, підпис)

Висновок наукового керівника: _____

Науковий керівник _____
(прізвище, підпис)

« _____ » _____ 20__ р. _____